

## Stvoření světa

Divadelní soubor ZUŠ Jičín / Martina Komárková, Otakar Kovář, Jaroslava Komárková

### Nablýskaná prázdnota

Páteční ráno třeštské jeviště zabydlel Divadelní soubor ZUŠ Jičín s autorským muzikálem Stvoření světa. Na tento opulentní projekt lze nazírat dvěma úhly pohledu. Pohlédneme-li na něj jen jako na školní akademii, jejíž účelem je shrnout a rodičům naráz předvést snažení jejich potomků různých věkových kategorií a z různých oborů a tříd, je Stvoření bezvadnou výkladní skříní, která svědčí o vysoké úrovni zmiňované ZUŠ, protože děti jsou evidentně dobře připravené, co se týče zpěvu, pohybu atd. Koncept představení je účelově šikovně vymyšlený tak, aby dětem nabídl zadání s různou náročností a dal se zkoušet po částech, které lze nakonec spojit do jednoho velkého jevištního puzzle. Téma je zajímavé a sdělné pro všechny věkové kategorie a na děti je naloženo tak akorát úměrně jejich věku a schopnostem. V tomto tedy všechna čest.

Pokud, ale projekt budeme posuzovat čistě jako muzikál pro veřejnost, narazíme na celou řadu problémů. Text přichází se zajímavými nápady (postava Prázdnoty nebo Lilith), ale je velmi málo dramatický – čili nabízí jen minimum dramatických situací – tj. situací, kdy se postavy musí o něčem rozhodovat a následně své rozhodnutí převádět do divadelního jednání. Postavy si zde jen sdělují názory a zauímají postoje. I vztahy a konflikty jsou jen demonstrovány. Děti více prezentují, než hrají. S tím pak souvisí i fakt, že daný tvar jim nabízí minimum možností, aby v předváděné postavě našly sami sebe, uchopily ji přes svou osobnost. Trochu příležitostí k tomu má sice sbor nejmenších rostlinek a zvířátek, ale větší figury fungují spíš jen jak loutky. Celek se tím bohužel retarduje na výtvarně sofistikovanou spartakiádu.

Polemizovat lze i o choreografiích. Jak už bylo zmíněno, pohybová a taneční průprava dětí je evidentně kvalitní, muzikál ale obsahoval spoustu tanečních čísel postavených na vyložených klišé a ty leckdy hraničily až s parodií (např. taneční dvojníci Evy a Adama).

Pozoruhodná je hudební složka inscenace. Žádný podbízivý „popík“ nebo infantilní popěvky. Můžeme jen litovat, že jsme z technických důvodů neměli možnost představení slyšet i s celým živým dětským orchestrem. Muzikálu by sice slušel nějaký výraznější „pilotní“ hit, ale i tak je nutno ocenit náročnost a vkus hudebního plánu.

Vydařené byly kostýmy, ale celou scénografii jsme bohužel posoudit nemohli, protože i ta z technických důvodů nebyla předvedena.

Přes jakékoliv výhrady ale stále platí, že jako předváděčka činnosti ZUŠ je Stvoření projektem vysoce nadprůměrným (zvláště pak v kontextu letošního Třeštského divadelního jara!) a bylo by určitě zajímavé vidět práci dramatického oboru ve chvíli, kdy bude dán větší prostor tvořivosti dětí a nebude potřeba naráz demonstrovat práci všech oborů v jednom jediném megaprojektu. Ono jak se říká, méně je někdy více.

Kateřina Baranovská